

[Wilhelm]

relse, som jeg vil kalde en forvridding og en omfortolkning af, hvad man forsøgte at bilde befolkningen, pressen og folketinget ind i 1968, da man lavede denne regeringserklæring.

Så havde ministeren en anden pointe, og det var dette med, at han igen garanterede, at de ikke var registreret i forsvarrets efterretningstjenestes centralregistratur. Nej, men det står der heller ikke noget om i regeringserklæringen. Der er det ikke et spørgsmål om, hvad det er for en registratur, de er registreret i. Der står her i kommissionsberetningen, »at den systematisering af oplysninger, der foregår, reelt har betydelig lighed med en personregistrering«. Så er det ikke noget svar at komme og sige: nå ja, men de er altså ikke havnet i centralregistraturen. Nej, men de er havnet i noget, der reelt ligner en personregistrering. Jeg forstår, og det må vi vel lade det stå ved i dag, at ministeren synes, at det, der er sket, er helt i orden.

Jeg skal kun sige til sidst, at ministeren hverken i dag eller sidste uge eller i morgen eller i fremtiden skal kunne dække sig ind under, hvad særdomstolen har sagt om disse ting, for det er regeringens ansvar. Særdomstolen skulle klarlægge nogle ting, men ikke dømme om disse sager.

Hermed sluttede spørgsmålet.

12) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

H. C. Hansen (FP):

»Finder ministeren det overensstemmende med kravet om alsidighed i Danmarks Radio, at lederen af tilrettelæggelsen af høringsen om atomkraft er stærkt engageret i bevælgelsen Nej til Atomkraft?«

(Spm. nr. 325).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge Berlingske Tidende den 11. januar 1978 er tilrettelæggelsen af atomkraft-høringsen i radioen blevet lagt i hænderne på en medarbejder ved Danmarks Radio, Kjeld Koplev, som er stærkt engageret i antiatomkraft.

H. C. Hansen (FP):

Alsidighed er et ganske ubetinget krav, som folketinget må stille til Danmarks Radio og fjernsyn, specielt når det drejer sig om et så følelsesladet punkt som atomkraft. Det er derfor af yderste vigtighed, at udsendelser om dette emne tilrettelægges af medarbejdere med en neutral indstilling og ikke af medarbejdere, der har engageret sig kraftigt i den ene eller den anden lejr.

Vi er mange, der føler, at kravet om alsidighed i bred almindelighed ikke altid opfyldes, og beder derfor ministeren nøje overvåge udviklingen. I denne omgang har jeg tilladt mig at pege på et specielt punkt, nemlig atomkraft, på foranledning af en leder i Berlingske Tidende.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Som det fremgår af radiolovens § 9, stk. 2, og som jeg har understreget gentagne gange både i og uden for folketinget, så har radiorådet den endelige administrative afgørelse i sager om Danmarks Radios programvirksomhed.

Hvis nogen vil klage over programmerne, så er adressen radiorådet, og jeg finder, det er spild af folketingets tid at måtte besvare spørgsmål med henvisning til radiolovens ganske klare regler om programansvaret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

13) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Poulsgaard (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, at Arte for at forbedre sit svigtende billetsalg etablerer et net af såkaldte kulturtillidsmænd på en lang række arbejdspladser, og finder ministeren det relevant at bruge skatteydermidler til aflønning af en særlig arbejdspladskonsulent til varetagelse af kontakt til arbejdspladserne vedrørende Arte?«

(Spm. nr. 330).

Skriftlig begrundelse.

Det kan da kun glæde spørgeren, at Arte nu er kommet frem til det samme synspunkt, som fremskridtspartiet hele tiden har haft, nemlig at teaterstøtten er asocial. Men her hører glæden også op. Desværre er der så